

РЕШЕНИЕ

№ 15251

гр. София, 07.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1394** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДв.П/.

Образувано е по жалба от А. Р. Стемате, [дата на раждане] г в Румъния, [населено място] чрез адв. Е. И. Ш. със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед за налагане принудителна административна мярка №25-0262-000003 от 23.01.2025г, издадена от Д. Г. Й., мл. автоконтрольор към ОДМВР С., РУ Е. П., с която налага на жалбоподател принудителна административна мярка по чл.69а от ЗДвП-мярка за процесуална принуда по чл.69а от НПК до отпадане на необходимостта за това-отнемане на свидетелство за управление на МПС №G00192161R. Марката е наложена на основание постановление №111/23.01.2025г на Районна прокуратура Е. П. във връзка с ДП №8/2025г по описа на РП Е. П., водено срещу жалбоподателя. Иска се отмяна на заповедта, като се твърди в жалбата, че същата е нищожна, алтернативно незаконосъобразна, издадена от некомпетентен орган, в нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и не съответства на целта на закона. Твърди се, че заповедта е издадена на основание чл.69а от НПК, съгласно която прокурорът може да постанови временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, като същото се изпраща за изпълнение на ораните, които признават това право и контролират упражняването му. Административният орган, издал оспорената ЗПАМ е иззел правомощията на прокурора, което е основание за прогласяване нищожността на оспорения акт. На следващо място се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна – не е спазена установената форма – актът е наименуван ЗППАМ по чл.69а от ЗДвП, каквато правна норма не съществува в правния мир, като съществено нарушение на административнопроизводствените

правила се сочи, че не е извършено всестранно, обективно и пълно изясняване на фактическата обстановка, тъй като издателят на заповедта е извършил буквален препис на обстоятелствената част на постановление №111 от 23.01.2025г на Районна прокуратура Е. П.. Налице е противоречие с материалноправните разпоредби, тъй като отнемане на СУМПС органът има право да наложи при определени предпоставки, визирани в ЗДвП вр. Наредба №I-157 от 01.10.2002г за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина, но такава разпоредба не се сочи – недопустимо определя отнемане на СУМПС на основание тълкуване на прокурорско постановление. Намира, че са нарушени и изискванията на чл.6, ал.1 и ал.5 от АПК. Прави се искане за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски .

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ш.. Поддържа жалбата, моли за прогласяване на нищожност, алтернативно отмяна на процесната ПАМ и претендира разноски в размер 1000лв.

Ответникът – младши автоконтрольор към ОД МВР С., РУ [населено място] -Д. Г. Й., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, в настоящия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.01.2025г Д. Г. Й. на длъжност „младши автоконтрольор“ към ОДМВР С., РУ Е. П. е издал ЗППАМ №25-0262-000003, с която налага на жалбоподателя А. Р. Стемате, [дата на раждане] г в Румъния, [населено място] принудителна административна мярка по „чл.69а от ЗДвП – мярка за процесуална принуда по чл.69а от НПК до отпадане необходимостта за това – отнемане на свидетелство за управление на МПС №G00192161R“. Мярката е наложена на основание постановление №111 от 23.01.2025г на Районна прокуратура Е. П., прокурор Д. И., във връзка с ДП №8/2025г по описа на РП Е. П., водено срещу жалбоподател. В ЗПАМ е разписано, че на 22.01.2025г около 09:20часа на автомагистрала Х. в района на 22км в посока [населено място] при управление на МПС – Влекач Рено с румънски рег № GR62BAN собственост на Agroban Agricultura с прикачено полуремарке виенс С с румънски рег № B15BAN, собственост на bcs leasing ifn sa, реализира ПТП с автобус Б. ФХД 127 365 с рег [рег.номер на МПС] , собственост на „Юнион Ивкони“ ООД, управляван от Л. Ж. А. с ЕГН [ЕГН] и пътник в автобуса А. Ю. Д. с ЕГН [ЕГН], на които в резултат на ПТП по непредпазливост е причинил телесни повреди. С оглед горното, на жалбоподател е наложена „принудителна административна мярка по чл.69а от ЗДвП - мярка за процесуална принуда по чл.69а от НПК до отпадане на необходимостта за това.СУМПС физически е отнето от служител на РУ Е. П.. Препис от ЗПАМ е получена от жалбоподателя на 23.01.2025г.

С постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 23.01.2025г на Д. И., прокурор при РП Е. П., на основание чл.196, ал.1, т.3 вр. чл.219, ал.1 и чл.199 от НПК е привлечен в качеството на обвиняем А. Р. С. за извършено престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“, пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК. Спрямо обвиняемия е взета мярка за неотклонение „гаранция в пари“ в размер на 1000лева .

С постановление от 23.01.2025г на Д. И. – прокурор при РП Е. П., след като се е запознала с материалите по досъдебно производство №8/2025г по описа на РУ Е. П., пр.пр. №111/2025г по описа на РП Е. П., на основание чл.69а, ал.1 и чл.199 от НПК вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК е постановил вземане по отношение на А. Р. Стемате, обвиняем по д.п.№8/2025г по описа на РУ Е. П., пр.пр.№111/2025г по описа на РП Е. П. мярка за процесуална принуда Временно отнемане на

свидетелство за управление на МПС – СУМПС №G00192161R за категория АМ, В1, В, С1, С, ВЕ, С1Е, СЕ, валидно до 25.01.2031г. Съгласно постановлението препис следва да се изпрати на ОПП при ОДМВР РУ Е. П. за изпълнение съгласно разпоредбата на чл.69а, ал.2 от НПК, за което наблюдаващият прокурор следва да бъде писмено уведомен.

По делото е приобщена административната преписка, съдържаща оспорената ЗППАМ №25-0262-000003 по чл.69а от ЗДвП от 23.01.2025г, Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 23.01.2025г на наблюдаващ прокурор по д.п.№8 от 2025г по описа на РУ Е. П., пр.пр. №111/2025г по описа на РП Е. П., Постановление от 23.01.2025г на Д. И. – прокурор при РП Е. П., с което на основание чл.69а, ал.1 и чл.199 от НПК вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК по отношение на обвиняемия е взета мярка за процесуална принуда временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, Заповед №517-з-2035/14.04.2022г, Акт за встъпване в длъжност от 01.11.2016г на Д. Г. Й..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

На първо място жалбата като подадена в предвидения за това срок, от лице имащо правен интерес, а и срещу акт, безспорно засягащ правата и законните интереси на неговия адресат, се явява процесуално ДОПУСТИМА.

Съгласно правилото на чл. 168, ал.1 АПК съдът при осъществяване контрола за законосъобразност не е ограничен от основанията, визирани в жалбата, а е длъжен да въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспореният административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, като за валидността на предмета на съдебния контрол, съдът следи и служебно, вкл. и при липсата на оплаквания в тази насока – ал.168, ал.2 от АПК.

Или в обобщение преди да пристъпи към разрешаването на въпроса относно законосъобразността на наложената ПАМ, съдът намира че следва да се занимае с въпроса относно валидността на процесната Заповед, вкл. в аспекта на компетентността на органа, който я е издал.

В случая от доказателствата по делото се установява, че в ОДМВР С., РУ Е. П. е входено за изпълнение Постановление №111/23.01.2025г на прокурор при РП Е. П., с което на основание чл.69а, ал.1 и чл.199 от НПК, вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК спрямо А. Р. Стемате, обвиняем по ДП №8/2025г по описа на РУ Е. П., пр.пр.№ 111/2025г по описа на РП Е. П., е предприета мярка за процесуална принуда "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство".

Последвало е издаването на процесната Заповед, с която след като е установено, че А. Р. С. е привлечен в качеството му на обвиняем по ДП № 8/2025 г. по описа на РУ Е. П., пр.пр. №111/2025г по описа на РП Е. П. за извършено престъпление по чл. 343, ал.1 б."б" пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК, поради което и на основание чл. 69а, ал.1 и чл.199 от НПК вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК с Постановление № 111/23.01.2025 г. на РП Е. П., е наложена мярка за процесуална принуда "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство", чието изпълнение е възложено на ОПП при ОДМВР РУ Е. П. чийто директор следва да отнеме СУМПС на Стемате до отпадане на необходимостта за това, спрямо Стемате е наложена санкция по чл. 69А – мярка за процесуална принуда по чл. 69А от НПК до отпадане на необходимостта за

това.

Преди всичко следва да се посочи, че правното основание, посочено от ответника, въз основа на което е издадена оспорената заповед е "чл. 69А от НПК", като при цитирането в титулната част на акта норма "чл. 69А от ЗДвП" е допусната грешка доколкото такъв текст в Закона за движението по пътищата не съществува.

От своя страна чл. 69А от НПК, нов ДВ бр.95 от 2016 г., има няколко алинеи като релевантни за правния спор са следните:
Ал.1 "Когато обвиняемият е привлечен за престъпление по глава единадесета, раздел II от особената част на Наказателния кодекс, в резултат на което е причинена смърт или телесна повреда, както и за престъпление по чл. 325, ал.3 от Наказателния кодекс, прокурорът може да постанови временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство или на друг документ, с който се признава право по чл. 37, ал.1, т.7 от Наказателния кодекс" и ал.2 "Постановлението се изпраща за изпълнение на органите, които признават това право и контролират упражняването му".

В следващите алинеи е уреден пътя на защита срещу така предприетата мярка за процесуална принуда по НПК, респ. действията предприети при отпадане на необходимостта от мярката, както и компетентния да я приложи орган в хода на съдебната фаза на наказателното производство – а именно "от съда, който разглежда делото". Или в обобщение компетентен да приложи мярката за процесуална принуда по чл. 69а от НПК е прокурорът в досъдебната фаза на наказателния процес, респ. съдът – в съдебната фаза на същия, като органите на службите за контрол по ЗДвП, единствено и само следва да изпълнят разпоредените с акта на компетентния за това орган на съдебната власт правни последици.

В случая ответникът не е съобразил така изложеното, а от своя страна при получаване за изпълнение на постановлението на прокурора при РП Е. П. е счел, че на собствено основание, за да изпълни същото, следва да издаде Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 69А от НПК, с каквито правомощия същият не разполага, още повече че това не е ПАМ по смисъла на чл. 22 от ЗАНН и ЗДвП не предвижда такава, а каза се нееднократно вече – мярка за процесуална принуда по смисъла на Раздел II, глава Седма от НПК.

В случаи като прецесния при издаден акт по чл. 69а от НПК, службите за контрол по ЗДвП единствено и само следва да изпълнят правните последици на същия по реда, предвиден в Наредба № I-157 от 01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина. При това положение е приложена спрямо А. Р. Стемате една нищожна "ПАМ", поради което същата следва да бъде обявена за такава. Това не налага обсъждане на останалите въпроси, повдигнати с жалбата. От страна на оспорващия е поискано присъждането на съдебни разноски в размер 1000лв, като са представени доказателства за тяхното извършване, съгласно договор за правна защита и съдействие от 23.01.2025г, поради което и съдът следва да присъди такива в сочения размер.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по "чл. 69А от ЗДвП" № 25-0262-000003/23.01.2025г на Д. Г. Й. – младши автоконтрольор към ОДМВР С., РУ Е. П., с която на А. Р. Стемате, [дата на раждане] г в Румъния, е наложена „принудителна административна мярка по чл.69а от ЗдвП - мярка за процесуална принуда по чл.69а от НПК до отпадане на необходимостта за това“.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР С. да заплати на А. Р. Стемате, ЛНЧ: 1800626232832 разноси в размер на 1000 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172 ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: